

EBA/GL/2019/01

17 januari 2019

Richtsnoeren

betreffende de specificatie van de
soorten blootstellingen waaraan een
bijzonder hoog risico verbonden is

1. Nalevings- en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 spannen bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste in om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten zoals bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie de richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Rapportageverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA vóór 01.07.2019 ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van 'EBA/GL/2018/xx'. Kennisgevingen moeten worden ingediend door personen met de juiste bevoegdheid om de naleving namens hun bevoegde autoriteiten te melden. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. De kennisgevingen worden op de EBA-website gepubliceerd, in overeenstemming met artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. In deze richtsnoeren worden ook andere soorten blootstellingen gespecificeerd dan die welke in artikel 128, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden genoemd, waaraan een bijzonder hoog risico is verbonden en onder welke omstandigheden, als bedoeld in artikel 128, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.
6. Daarnaast worden, op eigen initiatief van EBA, in deze richtsnoeren en uitsluitend voor de toepassing van deze richtsnoeren definities gespecificeerd van de begrippen 'durfkapitaalfondsen' en 'particulier risicokapitaal', zoals bedoeld in artikel 128, lid 2, onder a) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Toepassingsgebied

7. Deze richtsnoeren verduidelijken de begrippen beleggingen in durfkapitaalfondsen en beleggingen in particulier risicokapitaal zoals bedoeld in artikel 128, lid 2, onder a) en c), van de CRR. In deze richtsnoeren worden ook andere soorten blootstellingen gespecificeerd dan die welke in artikel 128, lid 2, van de CRR worden genoemd, waaraan een bijzonder hoog risico is verbonden en onder welke omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 128, lid 3, van de CRR.

Geadresseerden

8. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, onder (i), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 en tot instellingen als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Definities

9. Tenzij anders aangegeven hebben de termen die in Verordening (EU) nr. 575/2013 worden gebruikt en gedefinieerd, in deze richtsnoeren dezelfde betekenis.

3. Tenuitvoerlegging

Toepassingsdatum

10. Deze richtsnoeren gelden vanaf 01.07.2019.

4. EBA-richtsnoeren betreffende de specificatie van de soorten blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is

4.1. Beleggingen in durfkapitaalfondsen en/of particulier risicokapitaal

1. De instellingen moeten ervan uitgaan dat beleggingen in durfkapitaalfondsen zoals bedoeld in artikel 128, lid 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 575/2013 ten minste alle beleggingen omvatten die aan beide volgende voorwaarden voldoen:

(a) de belegging is een van de volgende soorten beleggingen:

- (i) andere blootstellingen dan schulden die op een beurs genoteerd zijn, die een achtergestelde restvordering op de activa of de inkomsten van een niet op de beurs genoteerde onderneming vormen;
- (ii) blootstellingen in de vorm van schulden, en andere effecten, partnerschappen, derivaten of andere vehikels waarvan de belangrijkste economische kenmerken overeenkomen met die van de onder i) genoemde blootstellingen en die niet op een beurs zijn genoteerd;

(b) de belegging heeft ten doel financiering te verstrekken aan pas opgerichte ondernemingen, onder meer voor de ontwikkeling van een nieuw product en aanverwant onderzoek voor de onderneming om dit product op de markt te brengen, voor de opbouw van de productiecapaciteit van de onderneming of voor de uitbreiding van de activiteiten van de onderneming.

2. De instellingen moeten ervan uitgaan dat beleggingen in particulier risicokapitaal zoals bedoeld in artikel 128, lid 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 575/2013 ten minste alle beleggingen omvatten die aan beide volgende voorwaarden voldoen:

(a) de belegging is een van de volgende soorten beleggingen:

- (i) alle andere blootstellingen dan schulden die op een beurs genoteerd zijn die een achtergestelde restvordering op de activa of de inkomsten van een onderneming vormen;
- (ii) blootstellingen in de vorm van schulden, en andere effecten, partnerschappen, derivaten of andere vehikels waarvan de belangrijkste economische kenmerken overeenkomen met die van de onder i) genoemde blootstellingen en die niet op een beurs zijn genoteerd;

- (b) de belegging wordt aangehouden met de bedoeling winst te genereren door middel van een met vreemd vermogen gefinancierde overname, een beursgang, de verkoop van het aandelenbelang met andere middelen of een transactie met een soortgelijke economische inhoud.

Alle beleggingen waarin de instelling voornemens is een strategische zakelijke relatie te ontwikkelen met de onderneming waarin zij heeft geïnvesteerd, mogen in het kader van deze richtsnoeren niet als particulier risicokapitaal worden beschouwd. Volgens deel 4.2 van deze richtsnoeren kunnen dergelijke beleggingen echter nog steeds risicovolle blootstellingen zijn.

4.2. Andere soorten blootstellingen die als bijzonder risicovol moeten worden beschouwd

3. De identificatie van blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, die nog niet onder artikel 128, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen, moet betrekking hebben op alle blootstellingscategorieën, met bijzondere nadruk op de in artikel 112, onder g), p) en q), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde blootstellingscategorieën.
4. Van de in punt 3 bedoelde blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, dienen instellingen minimaal die blootstellingen in aanmerking te nemen die risicobepalende factoren vertonen waarvan de aard en de niveaus niet gebruikelijk zijn voor andere debiteuren of transacties van dezelfde blootstellingscategorie.
5. Voor toepassing van punt 4 dienen de instellingen ten minste alle volgende blootstellingen te beschouwen als posities met risicobepalende factoren waarvan de aard en de niveaus niet gebruikelijk zijn voor andere debiteuren of transacties van dezelfde blootstellingscategorie:
 - (a) elke financiering van speculatieve beleggingen in zowel financiële als niet-financiële activa, met uitzondering van onroerend goed, waarbij de debiteur de intentie heeft de activa met winstoogmerk door te verkopen, met inbegrip van de financiering van speculatieve beleggingen in roerend goed, landbouwproducten of immateriële activa (zoals licenties of octrooien) wanneer aan beide volgende voorwaarden is voldaan:
 - (i) het verliesrisico is bijzonder hoog wanneer de debiteur in gebreke blijft, met name in het geval van onvoldoende marktliquiditeit of hoge prijsvolatiliteit voor het gefinancierde object die nog niet voldoende is afgezwakt door contractuele regelingen, met inbegrip van onherroepelijke pre-salescontracten;
 - (ii) er zijn onvoldoende andere inkomsten en activa van de debiteur beschikbaar om het verliesrisico voor de financieringsinstelling te beperken, met name in gevallen waarin het verliesrisico hoog is in verhouding tot de financiële middelen van de debiteur;
 - (b) elke blootstelling waarvoor geen emissie-specifieke externe kredietbeoordeling beschikbaar is, die betrekking heeft op een entiteit die specifiek is opgericht om andere materiële activa dan onroerend goed te financieren of te exploiteren, of die een economisch vergelijkbare

blootstelling is, met contractuele regelingen die de kredietverlener een aanzienlijke mate van controle geven over de activa en de inkomsten die zij genereren en waarvoor de primaire bron van terugbetaling van de verplichting de inkomsten zijn die worden gegenereerd door de gefinancierde activa, in plaats van de onafhankelijke capaciteit van een bredere handelsonderneming, waarbij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

(i) de instelling heeft in haar analyse een hoog verliesrisico vastgesteld als gevolg van een van de volgende factoren:

- aanzienlijke tekortkomingen in de financiële draagkracht van het desbetreffende special purpose vehicle;
- aanzienlijke onzekerheid in verband met de politieke en juridische omgeving van de locatie van het project, indien van toepassing;
- transactie- of activakenmerken;
- verminderde kracht van de sponsor of ontwikkelaar;

(ii) de instelling heeft een hoog verliesrisico vastgesteld voor een blootstelling in verband met projectfinanciering in de vorm van een enkel project in de pre-operationele fase, wanneer zij nog niet over een positieve kasstroom beschikt die voldoende is om de resterende contractuele verplichtingen en de afnemende langetermijnschuld te dekken, en wanneer haar kasstromen dienen als zekerheid en als bron van terugbetaling die de instelling niet van hoge kwaliteit acht, omdat zij niet in staat is haar financiële verplichtingen tijdig na te komen.

6. Alle blootstellingen in aandelen met betrekking tot een bepaalde emittent moeten worden beschouwd als blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

(a) het risicogewicht van een blootstelling in de vorm van schulden van de instelling met betrekking tot dezelfde emittent is 150%;

(b) aan elke schuld van een dergelijke emittent zou een risicogewicht van 150% worden toegekend indien deze schuldverplichtingen blootstellingen van de instelling zouden zijn om een van de volgende redenen:

(i) de bijbehorende kredietbeoordeling van een externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) die door de instelling voor de overeenkomstige schuldverplichting is aangewezen, rechtvaardigt een risicogewicht van 150%;

(ii) de emittent blijft in gebreke overeenkomstig artikel 178 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

4.3. Kennisgevingsverplichtingen

7. Wanneer instellingen overeenkomstig de voorwaarden van artikel 128, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 andere soorten blootstellingen met bijzonder hoge verliesrisico's identificeren dan die welke overeenkomstig lid 5 of 6 zijn geïdentificeerd, dienen zij de bevoegde autoriteiten in hun rechtsgebied daarvan in kennis te stellen, samen met een korte beschrijving van de belangrijkste kenmerken van deze blootstellingen. De bevoegde autoriteiten moeten op hun beurt EBA daarvan in kennis stellen.

Begeleidende documenten

Kosten-batenanalyse/effectbeoordeling

Deze effectbeoordeling geeft een analyse van de potentiële kosten en baten van het beleid dat in deze richtsnoeren wordt beschreven. Deze analyse geeft de lezer een overzicht van de bevindingen met betrekking tot de identificatie van het probleem, de geïdentificeerde opties om het probleem aan te pakken en de mogelijke effecten van deze opties.

De volgende analyse bestaat uit drie delen. Het eerste deel bevat een analyse van het referentiescenario wat betreft de huidige praktijken van de instellingen, toezichtregels en -praktijken en het regelgevingskader. Het tweede deel bevat de opties die zijn overwogen met betrekking tot de belangrijkste beleidsbeslissingen die in het raadplegingsdocument zijn opgenomen. Ten slotte is de kosten-batenanalyse gebaseerd op de belangrijkste beleidswijzigingen ten opzichte van de huidige toezichtregels en -praktijken, de huidige praktijken van de instellingen en het regelgevingskader.

A. Probleemidentificatie

Het probleem dat in de richtsnoeren aan de orde wordt gesteld, is het gebrek aan gemeenschappelijke institutionele en toezichtpraktijken met betrekking tot de soorten blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is en onder welke omstandigheden. Als gevolg van de identificatie van een blootstelling waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, wordt door de toepassing van artikel 128, lid 3, van de CRR aan een dergelijke blootstelling een risicogewicht van 150% toegekend. Alle kwesties die bij de ontwikkeling van deze richtsnoeren aan de orde zijn gekomen, hebben tot doel de regels voor de identificatie van blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, te harmoniseren.

B. Beleidsdoelstellingen

Het doel van de richtsnoeren is de convergentie vast te stellen van de beoordeling door de instellingen van de vraag of een blootstelling een bijzonder hoog risico vormt in de zin van artikel 128, lid 3, van de CRR. Uiteenlopende praktijken van instellingen en toezichthouders met betrekking tot de specificatie van soorten blootstellingen die als bijzonder risicovol moeten worden beschouwd, kunnen leiden tot ongelijke concurrentieverhoudingen tussen instellingen en tot ongerechtvaardigde variabiliteit van risicogewogen activa in de SA. Van de lidstaten en instellingen wordt verwacht dat zij de vergelijkbaarheid van de eigenvermogensvereisten verbeteren.

De richtsnoeren hebben tot doel de soorten blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, te specificeren door middel van:

- verduidelijking van de begrippen beleggingen in durfkapitaalfondsen en beleggingen in particulier risicokapitaal zoals bedoeld in artikel 128, lid 2, onder a) en c), van de CRR;

- een algemene aanpak voor het identificeren van blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is;
- het specificeren van voorbeelden van soorten blootstellingen die moeten worden beschouwd als blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is;
- invoering van een kennisgevingsregeling voor alle andere risicovolle blootstellingen waaraan een risicogewicht van 150% is toegekend door toepassing van artikel 128, lid 3, van de CRR die niet onder een andere eis in deze richtsnoeren valt.

C. Referentiescenario

Het referentiescenario kan worden gedefinieerd met betrekking tot toezichtregels en -praktijken, de huidige praktijken van de instellingen en het regelgevingskader.

Het referentiescenario wat betreft de verwachtingen op het gebied van toezicht wordt gespecificeerd op basis van informatie die wordt uitgewisseld tussen de bevoegde autoriteiten die aan de desbetreffende werkgroepen hebben deelgenomen. Op basis van deze uitwisseling kan ervan worden uitgegaan dat in sommige rechtsgebieden van de EU reeds rekening wordt gehouden met speculatieve beleggingen en gespecialiseerde kredietverlening van lage kwaliteit om de blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, in kaart te brengen.

Het referentiescenario wat betreft de huidige praktijken van de instellingen wordt verondersteld vergelijkbaar te zijn met het referentiescenario met betrekking tot het toezicht.

Het referentiescenario wat betreft de regelgeving is vastgesteld door de huidige CRR en vormt derhalve geen uitgangspunt voor de effectbeoordeling, aangezien er momenteel geen specifieke soorten blootstellingen worden beschreven in artikel 128, lid 3, van de CRR.

D. Overwogen opties

Het toepassingsgebied van de richtsnoeren voor de identificatie van blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is

De uitsluiting van verschillende blootstellingscategorieën van het toepassingsgebied van deze richtsnoeren werd besproken. Met name werd voorgesteld om blootstellingen aan centrale overheden of centrale banken, blootstellingen aan regionale en lagere overheden en blootstellingen aan entiteiten uit de overheidssector van het toepassingsgebied van de richtsnoeren uit te sluiten, met als reden dat dergelijke blootstellingen naar verwachting niet aan hoge verliesrisico's zullen worden blootgesteld. In dit verband zij erop gewezen dat artikel 128, lid 3, van de CRR niet kan worden beperkt tot bepaalde blootstellingscategorieën en dat dit artikel derhalve ook van toepassing is op de hierboven geschetste blootstellingscategorieën. Bovendien moet worden opgemerkt dat het in de praktijk zeer onwaarschijnlijk is dat een eventuele uit deze blootstellingscategorieën voortvloeiende blootstelling onder de in de punten 3, 4, 5 of 6 van deze richtsnoeren beschreven soorten blootstellingen valt.

Daarnaast werd voorgesteld om 'blootstellingen met betrekking tot multilaterale ontwikkelingsbanken' overeenkomstig artikel 117, lid 2, van de CRR vrij te stellen van de richtsnoeren, aangezien zij een risicogewicht van 0% hebben. Voor deze blootstellingen is de beoordeling voor risicovolle doeleinden in strijd met de intrinsieke aard van multilaterale ontwikkelingsbanken, die zijn opgericht voor economische en sociale ontwikkelingsprojecten en een groot aantal emitterende overheden als lid hebben. Zoals in de vorige alinea is aangegeven, kunnen de richtsnoeren de algemene werkingssfeer van artikel 128, lid 3, van de CRR echter niet beperken.

Ten slotte werd overwogen om kmo's uit te sluiten van het toepassingsgebied van de richtsnoeren. In dit verband werd geoordeeld dat hun beoordeling met het oog op het hoge risico negatieve gevolgen kan hebben voor de financiering van kmo's, die een fundamentele rol spelen bij het creëren van economische groei en het scheppen van werkgelegenheid op de markt van de Unie (zie overweging 44 van de CRR). Dit argument is ontwikkeld in het hoofdstuk 'achtergrond en motivering' van het raadplegingsdocument. Artikel 128, lid 3, van de CRR is echter via de CRR van toepassing op kmo's en de richtsnoeren kunnen het algemene toepassingsgebied van dat artikel niet beperken, zoals hierboven is aangegeven. Er zij evenwel op gewezen dat het zeer onwaarschijnlijk is dat de blootstellingen van kmo's onder de in de punten 4 en 5 beschreven soorten blootstellingen vallen en dat het daarom de voorkeur verdiende om kmo's binnen het toepassingsgebied van de beoordeling te houden, omdat anders hun beoordeling voor de toepassing van artikel 128, lid 3, onvoldoende geharmoniseerd zou kunnen zijn.

Bestuursaspecten

Er werd overwogen om bestuursaspecten in de richtsnoeren op te nemen die instellingen ertoe zouden hebben verplicht om bijvoorbeeld in hun intern beleid vast te leggen hoe zij wat betreft hun risicobereidheid met betrekking tot risicovolle blootstellingen de risicovolle blootstellingen beoordelen voor nieuwverworven bedrijven en voor blootstellingen die al in de voorraad aanwezig zijn, en enkele andere bestuursaspecten. Om de richtsnoeren in overeenstemming te houden met het mandaat van artikel 128, lid 3, van de CRR, werden deze overwegingen echter niet gevolgd.

Lijst van criteria

Daarnaast werd overwogen om een lijst van meer gedetailleerde en objectieve criteria in te voeren om te beoordelen of afzonderlijke blootstellingen/transacties al dan niet onderhevig zijn aan een hoog verliesrisico. Dit zou instellingen ertoe hebben verplicht aanvullende relevante soorten blootstellingen te identificeren die nog niet onder artikel 128, lid 2, van de CRR of enig deel van de richtsnoeren vallen. Meer gedetailleerde en objectievere criteria zoals deze zouden instellingen ertoe hebben verplicht om blootstellingen te identificeren die niveaus en soorten van risicobepalende factoren vertonen die niet gebruikelijk zijn voor andere debiteuren of transacties in een beschouwde blootstellingscategorie, door rekening te houden met:

- (a) indicatoren op basis van de eigen kredietbeoordeling van de instelling, waaruit blijkt dat een debiteur over onvoldoende financiële middelen beschikt om zijn schuld af te lossen;

- (b) het belang van het bedrag van de blootstelling, het gedeelte van het ongedekte deel of het niveau van de lening ten opzichte van de waarde van de zekerheid dat tot een hoog verliesrisico zou leiden;
- (c) de interne of externe kredietbeoordeling/-kwaliteit die een hoog risiconiveau of andere aspecten uitdrukt die tot een hoog verliesrisico zouden leiden.

Deze overwegingen werden echter om de volgende redenen buiten beschouwing gelaten:

- Indien een dergelijke lijst zou worden verstrekt, zou het noodzakelijk worden geacht drempels vast te stellen voor de individuele triggers, anders zou de toewijzing van een blootstelling aan de categorie risicovolle blootstellingen bankspecifiek zijn, hetgeen in strijd zou zijn met het concept van de SA. Het was voorzien dat de ijking van dergelijke drempels uiterst moeilijk zou zijn.
- Er werd geoordeeld dat de SA-instellingen mogelijk niet over de vereiste informatie beschikken. Bovendien zouden de voorgestelde triggers zeer gedetailleerd moeten worden gedefinieerd, wat in de praktijk voor SA-banken moeilijk te beoordelen zou zijn (bv. lening ten opzichte van de waarde met betrekking tot de huidige of oorspronkelijke marktwaarde, wijze van bepalen van de marktwaarde).

Standpunten van de Stakeholdersgroep bankwezen

De Stakeholdersgroep bankwezen is verheugd over de mogelijkheid om bij te dragen aan de raadpleging over de 'EBA-richtsnoeren betreffende de blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is'.

Het is belangrijk op te merken dat de categorie risicovolle blootstellingen momenteel wordt geanalyseerd in het kader van de CRR2-trialoogonderhandelingen, wat de werkingssfeer van artikel 128 aanzienlijk zou kunnen wijzigen. Dit zal ook het geval zijn bij de tenuitvoerlegging van het nieuwe Bazel III-kader (afronding).

Deze richtsnoeren vormen dan ook zeer tijdelijke maatregelen voor de wijziging van risicogewogen activa. De invoering van een kennisgevingsprocedure in het kader van punt 6 zou alleen maar een regelgevende last van geringe toegevoegde waarde over een korte periode toevoegen op het moment dat banken de CRR2 implementeren en vervolgens Bazel III afronden.

Bovendien lijkt het nuttig om de definities van kredietrisico af te stemmen op die van Bazel III SA, en met name op die van speculatieve blootstellingen die niet beursgenoteerd zijn en andere achtergestelde schulden, kapitaal en aandelen.

Daarnaast bevelen wij aan dat alle beleggingen waarvoor een bank van plan is een strategische zakelijke relatie met de onderneming in kwestie te ontwikkelen, niet als particulier kapitaal in de zin van deze richtlijnen worden beschouwd.

Bovendien mag het criterium van hoge blootstelling niet van toepassing zijn op gevallen van vastgoedontwikkeling waarbij toekomstige verkoopbeloften gebaseerd zijn op onherroepelijke verplichtingen.

Tenslotte erkent de Stakeholdersgroep bankwezen de inspanningen van EBA om een grondige herziening van de risicogewogen activa en in het bijzonder van de IR-methode uit te voeren. Dat gezegd hebbende, moet de huidige definitie van speculatieve onroerende goederen in de CRR verder worden geanalyseerd. De Europese benadering is bijzonder ruim, aangezien bijna alle vastgoedfinanciering als risicovol moet worden beschouwd. Er zijn meer richtsnoeren nodig om een onderscheid te maken tussen speculatieve en niet-speculatieve projecten.

Feedback over de openbare raadpleging en het advies van de Stakeholdersgroep bankwezen

EBA heeft een openbare raadpleging gehouden over het ontwerpvoorstel in raadplegingsdocument [CP/EBA/2018/03](#).

De raadplegingsperiode duurde drie maanden en eindigde op 17 juli 2018. In totaal werden dertien antwoorden ontvangen, waarvan er elf op de EBA-website zijn gepubliceerd.

In onderstaande tabellen wordt een samenvatting gegeven van de belangrijkste punten en andere opmerkingen die voortvloeiden uit de raadpleging, analyse en discussie naar aanleiding van deze opmerkingen, en de maatregelen die zijn genomen om hieraan tegemoet te komen, indien nodig geacht.

In veel gevallen hebben verschillende brancheorganisaties soortgelijke opmerkingen gemaakt, of dezelfde instantie heeft haar opmerkingen herhaald in haar antwoorden op verschillende vragen. In dergelijke gevallen worden de opmerkingen en de EBA-analyse opgenomen in het deel van dit document waar EBA ze het meest geschikt acht.

Naar aanleiding van de tijdens de openbare raadpleging ontvangen reacties zijn wijzigingen in de ontwerprichtsnoeren verwerkt.

Samenvatting van de belangrijkste kwesties en de reactie van EBA

De opmerkingen die tijdens de raadplegingsperiode werden ontvangen, hadden betrekking op de timing van de richtsnoeren. Zij waren van mening dat de richtsnoeren te laat komen na de uitvaardiging (in 2013) van het mandaat in artikel 128, lid 3, van de CRR, of dat de richtsnoeren vooruitlopen op i) de komende EU-implementatie van het herziene Bazel III-kader, waarin de wettelijk voorgeschreven blootstellingscategorie 'blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is' niet is opgenomen, en ii) de mogelijke wijzigingen van artikel 128 in de context van de CRR2. EBA is van mening dat de interactie met het tijdschema voor de komende herzieningen van het huidige regelgevingskader onvermijdelijk is, maar dat het moeilijk te voorspellen is wat het tijdschema betreft, en dat er dus richtsnoeren nodig zijn voor de behandeling van de actuele blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is. Deze richtsnoeren zullen niet alleen een hogere mate van vergelijkbaarheid mogelijk maken wat betreft de huidige praktijken bij het identificeren van

blootstellingen waaraan een bijzonder hoog risico verbonden is, maar ook de overgang naar de komende herzieningen van de regelgeving vergemakkelijken door banken en toezichthouders in staat te stellen de richtsnoeren te gebruiken om risicofactoren te identificeren die in overeenstemming zijn met het toekomstige Bazel-kader.

Verscheidene respondenten hebben vragen gesteld over de definitie en de prudentiële behandeling van speculatieve vastgoedfinanciering, ondanks het feit dat in het raadplegingsdocument wordt benadrukt dat dit soort blootstelling buiten het toepassingsgebied van de richtsnoeren valt, aangezien dit soort blootstelling al is opgenomen in artikel 128, lid 2, van de CRR. Het besluit van EBA om speculatieve financiering van onroerend goed uit te sluiten van de richtsnoeren was gebaseerd op de overweging dat de CRR hier reeds een definitie van geeft. Bovendien is dit een gebied waarop in het Bazel III-kader aanzienlijke wijzigingen zijn voorzien, waardoor op de tenuitvoerlegging van het Bazel III-akkoord kan worden vooruitgelopen of het risico bestaat dat de tenuitvoerlegging ervan niet strookt met het toekomstige Bazel III-akkoord. Desalniettemin zullen de opmerkingen van de industrie zorgvuldig worden beoordeeld tijdens het huidige debat binnen EBA over dit onderwerp.

Tijdens de raadplegingsperiode werden opmerkingen ontvangen van respondenten die het niet eens waren met de opname van de begrippen particulier risicokapitaal en durfkapitaal in de richtsnoeren. De respondenten wezen erop dat als een op een na beste oplossing de definitie van particulier risicokapitaal en durfkapitaal alleen van toepassing zou moeten zijn op de directe beleggingen van banken en alle beleggingen in de vorm van aandelen of participaties in een ICB zou moeten uitsluiten. Bovendien werd gesteld dat de definities in overeenstemming moeten worden gebracht met de definities van het Bazel III-kader en met name met de speculatieve niet-beursgenoteerde blootstellingen en andere achtergestelde schulden, kapitaal en blootstellingen in aandelen (punten 50-53). In overeenstemming met haar prerogatieven heeft EBA het initiatief genomen om, uitsluitend in het kader van deze richtsnoeren, een definitie te geven van de begrippen particulier risicokapitaal en durfkapitaal. Deze stap is juist genomen omdat het publiek niet over richtsnoeren voor deze begrippen beschikt en omdat de definities noodzakelijk worden geacht voor het geven van richtsnoeren en het waarborgen van harmonisatie met betrekking tot de soorten blootstellingen die als beleggingen in durfkapitaalfondsen en particulier risicokapitaal worden beschouwd. Voorts verduidelijkt EBA dat de definities van toepassing zijn op directe beleggingen en telkens wanneer de doorkijkbenadering wordt gebruikt voor blootstellingen in de vorm van aandelen of rechten van deelneming in ICB's, in overeenstemming met het antwoord van de Commissie op de vragen en antwoorden van 2013_374.

In veel van de opmerkingen over het raadplegingsdocument is de kwestie van het toepassingsgebied van de richtsnoeren aan de orde gekomen, waarbij de respondenten uiteenlopende meningen hebben geuit over de vraag of de richtsnoeren een bredere of een engere kijk moeten hebben op de blootstellingscategorieën die bij de identificatie van blootstellingen waaraan hoge risico's verbonden zijn buiten beschouwing moeten worden gelaten. In het licht van deze opmerkingen heeft EBA deel 4.2 van de richtsnoeren gewijzigd om instellingen een duidelijkere, holistische identificatieregeling te bieden voor blootstellingen waaraan hoge risico's verbonden zijn. Dit is in overeenstemming met het mandaat dat bij artikel 128, lid 3, van de CRR aan EBA is verleend. Het houdt ook rekening met empirisch bewijsmateriaal betreffende het functioneren van financiële instellingen. Als gevolg hiervan is de onderliggende logica van deel 4.2 de volgende: i) in punt 3 wordt

het toepassingsgebied van deze exercitie beschreven (alle blootstellingscategorieën), met enige nadruk op een aantal specifieke gebieden; ii) in punt 4 wordt het algemene criterium gegeven van de gevallen waarin een blootstelling wordt geacht aan hoge risico's verbonden te zijn; iii) in punt 5 wordt geïllustreerd in welke specifieke gevallen aan het algemene criterium wordt geacht te zijn voldaan; en iv) in punt 6 worden andere specifieke gevallen gepresenteerd waarin aan het algemene criterium wordt geacht te zijn voldaan, die specifiek zijn voor de categorie blootstelling in aandelen.

De invoering van het kennisgevingsmechanisme is door de respondenten van het raadplegingsdocument in twijfel getrokken, maar EBA heeft besloten het te handhaven. Dit mechanisme zou nuttig zijn om te begrijpen welke overblijvende blootstellingen aan hoge risico's verbonden zouden kunnen zijn, maar die niet zijn geïdentificeerd aan de hand van de vorige stappen in de richtsnoeren. De kennisgevingen dienen echter gericht te zijn tot de nationale bevoegde autoriteiten en niet rechtstreeks tot EBA. De wetstekst is dienovereenkomstig gewijzigd. Een dergelijke kennisgeving moet vervolgens worden doorgestuurd naar EBA, zodra de technische oplossing hiervoor is geïmplementeerd.